

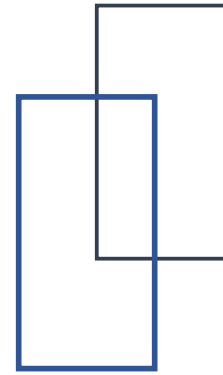
GỬI CHÚT TÂM TÌNH.....

Tôi đã tham gia ca đoàn La Vang Tình Thương như một mối duyên không hẹn mà gặp, tình cờ mà đến từ người bạn quen anh Trung Liên . Thời gian không dài nhưng cũng đủ lưu luyến để có thể viết lên một vài tâm tình cho kỷ yếu ca đoàn. Phục vụ, sinh hoạt trong ca đoàn có lẽ là một chuyện bình thường đối với tôi, một người đã gắn bó với ca đoàn từ những ngày còn niên thiếu ở Việt Nam, sang đến trại tỵ nạn, rồi đến Mỹ. Nhưng thời gian tôi đến với ca đoàn La Vang Tình Thương thì lại không bình thường, thật khó quên.

Đó là thời gian mà tinh thần phục vụ của tôi xuống thấp nhất đến mức buông bỏ, không thể hát một bài thánh ca nào nữa.

“ Trên mỗi nét cong cuộc đời , Chúa vẽ thành những con đường thẳng....”. Vâng, trong những lúc cái tôi mình lên cao, thấy chán nản , thất bại , trách người, trách cả Chúa sao phục vụ lại để con gặp khó khăn, buồn, cô đơn thế này? Nhưng rồi bàn tay yêu thương của Chúa đã dùng “ cây bút La Vang Tình Thương” để từng ngày uốn nắn, chữa lành tâm hồn tôi cho thẳng ngay.

Những khuôn mặt, tà áo dài, nụ cười, ánh mắt, lời nói, tình thân và cả những món ăn ngon mà anh chị em ca đoàn đã dành cho tôi trong những buổi tập hát, hát lễ, tiệc mừng....bao nhiêu thứ không kể hết ra đây được.... Chính những tháng ngày sinh hoạt này tôi đã cảm nhận được “ Người đã dẫn tôi đi trên

đồng cỏ xanh rì. Người đã dẫn tôi về, về bên dòng suối mát...”. Tâm hồn tôi đã tìm lại được bình an, niềm vui trong phục vụ. Cảm tạ Chúa, cảm ơn quý Anh Chị Em đã cho tôi có mặt một góc trong chiều dài hai mươi năm của ca đoàn. Xin được “ La vang tình thương” của Chúa đến muôn đời.

Nhân mừng kỷ niệm hai mươi năm xin kính chúc quý Anh Chị Em ca đoàn mọi sự bình an, sức khoẻ để đoàn ngày càng thăng tiến trong đời sống phục vụ. Luôn nhớ nhau trong lời kinh, tiếng hát trước mặt Chúa. Xin Mẹ La Vang luôn đồng hành, che chở anh chị em và gia đình

Caty